

Tim Taveirne

Stil(I)

Voor
Loes

Dankjewel
Abke Haring,
Bauke Lievens
& Niels Putman

*iemand zet
een muts op
heb ik iets aan
van je
ja
mijn muts*

een

hallo
ik ben er
mag ik liggen
zitten
rechtop staan
tegen
de dichtstbijzijnde muur
aanleunen
mijn benen kruisen
mijn handen opbergen
wil je beton
wil je gras
wil je zand
boren
maaien
wil je lucht
een schop
om te graven
onder je kont
wat denk je van
bouillabaisse
ik heb een doek over
het brood heen gelegd

twee

hallo
je bent er

een

we beginnen

twee

ik kom binnen
ik zie je
lachen
om een taalfout
opblaasbaar
watervliegtuig
een vogel vliegt over
wij kijken elkaar in
schaduw aan

een

hoe noem je me
je noemt me

twee

bouillabaisse
ik denk
vakantie
ik geloof
dat er
tegenwoordig
minder zandkastelen
worden gebouwd
ik stap de bus op
ik vraag de buschauffeur
waarheen
hoe lang
hij zegt
toeslag
ik heb geteld
ik ben de tel kwijtgeraakt
opnieuw geteld
vierhonderddertig
parsec

een

is dit een bouwpakket
waar vind ik col tape
zijn we beschut
ik ben blij dat ik nu
hier ben
van voren af aan
als met een liedje
van voren af aan
een deuntje
waar je in kunt wonen
een dans op maat

twee

dit is een bouwpakket
je vindt
tussen een stapeltje
bij de deur
zullen we een
muur bouwen

een

de aardbeien zijn vers
wil je een aardbei

twee

alles is netjes
benoemd
alles is netjes

een

hallo
ik ben er
ja zoiets

twee

niet bij je naam
hallo
je bent er
verdwij
kom terug
blijf

genummerd
verdeeld
ik zie een blij
gezicht
een uitzicht
een krijtlijn
die herinnert
aan wat was
aan wat is
je kijkt naar me
alsof je wilt beginnen

een

alles is altijd
begin
overal
voortdurend
we beginnen
een ijskap
smelt
een moeder
verdwijnt
ik buig me
over je
en bedenk
een naam
die klopt
je bent écht
ik pas je ergens in
je gedijt
je rijmt
zoals twee woorden
op elkaar

twee

de deur uit
de straat op
de wereld in
een olifant
op een avondmarkt
niemand weet
wiens idee het was
iedereen drinkt

een

spreek je Duits
waar kom je vandaan
je spreekt Duits
is er een feest

twee

ik kijk naar je
van kop tot teen
ik zoek naar
uiteinden
een huid
een wand
poriën
we ademen
niets dan lucht
in en rond ons
niets dan lucht

twee

we bewegen
we raken aan
we tillen op
we landen
moonlight shadow
there is a light that never goes out
repeat
twee aan twee
iemand valt af
iemand wordt weggenomen
complicaties

een

hoe gaan we verder

twee

volg me

een

ik volg je

twee

ik vergat de naam
van het plein
ik vergat de naam
van de straat
die uitkomt op het plein

een

je spreekt duits
je wandelt een hoek om

twee

evengoed

een

je weet niet wat er
om de hoek ligt
iets in het verschiet
ik onthoud
de blikken
de ogen
hun licht
de stem
van de vrouw
op de radio
ze zegt
kaakslag
kaakslag

een

wat kan je mooi dansen
is er muziek
van wie nemen we afscheid
van wie zeggen we
welkom
fijn dat je er bent

we geraken er niet
doorheen
we keren terug
we zijn moe
we kloppen het zand
uit onze schoenen
kaakslag
we bellen
naar huis
we vertellen

een tekort
ik kijk je aan
vanachter
mijn boterham
je wijst
naar boven
het plafond

twee

we blijven
we beginnen
opnieuw
een begin
hier is iets

een

wil je glühwein
wil je verzamelen
wil je een cadeau
wil je een verrassing
post-its
aantekeningen
hoe laat is het
waar gaan we naartoe
of zijn we er al
half
zoiets

een

hallo

een

ik ben er

twee

je bent er

we zijn moe
we slapen
we keren niet terug
we zijn te vroeg
te laat misschien
we vergeten onszelf
we verliezen

twee

ik ben iemand
die niet in het minst
en altijd
vergeet
wat anderen bedoelen met
flexibiliteit
responsabiliteit

twee

hallo

een

we zijn er
sinds
de laatste keer
vergeet ik
telkens
hoe het nu
in elkaar steekt
of er iets
moet gebeuren
of we alles
deels en onvolledig
zoals
een moeder
haar kind
verliest
wanneer het
uit haar armen
ze had
perzische uiensoep
ingepland
voor
niemand
begrijpt
leest
het alfabet in
duurzame chocolade
maar we
rangschikken
de letters
kijken ernaar tot
het zomer wordt
en ze smelten
nu moeten we
ons
weer redden
met andere woorden
we vinden
een spreken
dat langzaam
tussen jou en mij
in gaat staan
een naad
die zich herstelt
een huis
waarin we
alternatieven
verzinnen voor

toestanden
lijnen trekken
waarbinnen we
kunnen kleuren
blind worden
onhoudbaar
stapelgek
gevaarlijk
adviezen negeren
beter weten
doktersvoorschriften
ontrafelen
een andere taal
studeren
bobsleecursussen
organiseren
een been breken
kosteloze repatriatie
in mijn beste frans
vloeken
dat jij niet weet
waar ik nu ben
en dat jij ook
bobsleecursussen
geeft
maar beter dan ik
want zo was het
altijd al geweest
niets was
evenredig
maar hing
schots en scheef
aan elkaars
handen raken
ogen inkijken
geschiedenissen
verzinnen
waarin
dansende
poppetjes
liedjesteksten
vertalen
je tilt
je woorden
met je handen
alsof de taal
een tafel
nodig heeft
waaraan
we kunnen

zitten
leunen
ik herken je
voor de
allereerste
keer
sinds ik vergat
of er iets
moest gebeuren
of we alles
deels en onvolledig
zoals
de moeder die na
zesentwintig jaar
nog sprak
terwijl een broccoli
uit haar
winkelmandje viel
dat was niet
de bedoeling
kan je me
even uitleggen
waarom ik hier
naartoe ben
gekomen
de communicatie
verantwoordelijke
staat al een tijdje
op de gang
lijkbleek
heb je die
niet verteld
wat er aan de hand is
die herkende me
niet ziek
ziek nee
gewoon griep
lijkbleek
nog
drie maanden
te leven
fijne
vooruitzichten
de maledieven
paardrijden
in de bergen
ik heb je gemist
de dingen gaan
de verkeerde kant
maar in je stem

vang ik iets op
fotosynthese
daarbinnen
schijnt
een licht
leest iemand
in de krant
van gisteren
kinderkopjes
platte band
worden
lange dagen
voorspeld
je bent terug
hoe lang al
blijf je
vanaf hier
kan je in
een rechte lijn
zonder
omwegen
ik schreeuw
mijn naam
tegen je
alsof ik
ben vergeten
dat iemand anders
ooit al eerder
mijn naam
tegen je
schreeuwde

een

ik hoop
ik geloof

twee

waarop
waarin

een

een kortsluiting
een kettingreactie
niet langs maar
door elkaar heen

twee

je bedoelt
kernsplijting

een

nee
ik bedoel
ik beweeg
ik ben een begin
een oorzaak

twee

een gevolg

een

een geluid
een trilling
een niet aflatende
stroom

twee

waar houd je op

een

waar je me niet meer ziet

twee

ik zie je
ik ken je

een

ik herken jullie
ik heb jullie gevraagd
hier naartoe

te komen
dank je

twee
wat fijn
lekker
gezellig
hartverwarmend

een
mag ik je
een strik omdoen
nee
geen strik
mag ik je
uitkleden
mag ik je
uitkleden
en meenemen
ik woon hier
niet zo ver vandaan

twee
nog steeds
fijn
lekker
gezellig
hartverwarmend
dank je

een
het is een blij weerzien

twee
mag ik je rugzak
openmaken

een
kan de rugzak
opengemaakt worden

twee
nee
niets wat ik zoek
behalve
een cracotte
mag ik je cracotte

een

mag de cracotte
opgegeten worden

twee

lekker
dank je
het plexiglas
is gebroken
een landschap
waarvan we vermoeden
hier is ooit iets begonnen
we twijfelen
waar is het
infocentrum
er is geen infocentrum
is hier ooit iets
begonnen
hier is nooit iets
begonnen
tot later
mooi struikgewas
perfect gesnoeid
de boom wordt omgehakt
afscheid

een

je kijkt wijd uit je ogen
de schermen vormen
een gezicht
een uitzicht
om van naderbij
te bekijken
wolkenkrabbers
avenues
tolwegen
helpdesks
baanrestaurants
mensen
een botsing
waar ga je naartoe
kom je terug
hier splitsen
onze wegen
tot later
ja tot later
vingervlug bijeen gebracht
vingervlug uiteen geklapt
applaus

twee

we tellen

een

stilte

twee

in willekeurige volgorde

een

het regent

twee

iedereen is hier

iedereen is te veel

een

er worden paraplu's verloot

twee

iemand moet weg

een

diegene zonder paraplu

vertrekt

twee

we zijn voltallig nu

een

we kunnen dit beter

beëindigen

geannuleerd

wegens ziekte

informatie

betreffende

terugbetaling

volgt spoedig

twee

er is een wachtlijst

geduld

een

mag ik bellen

ik word gebeld

mag ik opnemen

hallo

twee
crisiscentrum

een
is er iemand
er is iemand

twee
perimeter

een
kan je wat luider spreken
wie is er

twee
advies

een
waarom schreeuw je zo
zal ik ophangen

twee
we blijven binnen
we kijken televisie

een
ben je verdrietig

twee
we weten niet waarheen

een
ik kom zo

twee
er is een verband

een
plastic nachtjapon

twee
zal ik er een doekje
om winden

een
beademingstoestel

twee
mag ik je de richting
aanwijzen

een

piep piep
waakvlammetje

twee

ik wacht op je

een

ik hoor je

twee

pushmelding
drie een verloren

een

ik bedenk
een woord voor je
roerloos

twee

het hek is van de dam

een

je bedenkt
een ander woord
hemellichaam

twee

een jongen balt zijn vuisten
een meisje buigt haar hoofd

een

hemellichaam

twee

hemellichaam
tussenschot

twee

dit is een plek
waar
woorden
worden
bedacht die
een lading
dekken
waaronder
iemand
zich
verstopt
tot hij niet
weg is
maar
wordt
gezien
door een
ander paar
ogen
waarin
hij zichzelf
herkent
weerspiegelt
dat ben ik
een opmaat
een herinnering
zoals
de sigaret
die je opstak
op woensdag
namiddag
me uit mijn
lood sloeg
ik kotste in
de bioscoop
je plukte
popcorn uit
mijn mond
is dit het
ja
dit is het
reclamebord
waarop in
kapitalen
vroegboekkorting
wat is vroeg
zijn we niet

veel te laat
het wordt
licht buiten
ik moet
ervandoor
nog snel
wat koffie
in een beker
een kus op
de wang
de mond
harmonica
waarop je
om middernacht
een lied
speelt
dat ik
niet ken
de kardemom
verpakt in een
papieren zakje
biologische
teelt
bullshit
waarom
denk jij
altijd dat
het oneindige
voor ons uit ligt
kijk eens
achterom
sekstapes
colablikjes
natte handdoeken
waarop we
picknicken
wereldbeelden
uitvinden
valse beloftes
maken
bidden met
onze tenen
tot je je
weer herinnert
dit is niet van
jij en ik en
me vraagt wat
ik aan je
overhoud
wat overblijft

een oneindig
kleine
schending
waar ik
's morgens
en 's avonds
soms ook
's middags
naar kijk als naar
een scheur in
een plastic
tafellaken
waarop
ellenbogen
in een rij
aanschuiven
voor een
gesprek dat
pas na
middernacht
wanneer
de anderen
de kamer
uit in
één adem
kan plaats
vinden
de lucht is
zwaar en
zwart
we lopen
er doorheen
licht en
dorstig
op zoek
naar een
taal die
ons
aanspreekt
vertelt wat
we nog
niet weten
een herinnering
aan later
als we oud
genoeg zijn
om de dingen
te begrijpen
het ijs
de tijd

we wachten
in elkaars
nabijheid op
een geluid dat
het ritme
aangeeft
inluidt
de maat
de melodie
van iets wat
nog niet bestaat
zoals jij
voor de
eerste keer
tegen me
spreekt en
we beiden
niet weten
dit is
het ritme
de maat
de melodie
van iets wat
nog niet bestaat
stapvoets
lopen we
een lied

twee

ik heb mijn navel
schoongemaakt
ik heb tussen jou en mij
een flinterdun koordje
gespannen
ik heb het ene uiteinde
aan mijn navel
vast geniet
en het andere uiteinde
aan de jouwe
onze navels
bloeden
een beetje
maar nu zijn we
tenminste
echt begonnen

een

ja dit is
een begin

twee

het spijt me

een

het spijt me ook

twee

zal ik je opbergen
in een doos
waarop met
zwarte alcoholstift
angel

een

ik ben je naam vergeten

twee

ik heb je naam nooit
kunnen onthouden

een

ik kan je niet zien
met het blote oog
duizendvierhonderd
lichtjaar

twee

wil je een koekje
van eigen deeg

een

de maïzena is op

twee

een naald van
roestvrij
staal

een

je ogen zijn
net knikkers

twee

een wak
in het ijs
ik glijd er
in weg

een

je bent
ondraaglijk

twee

het is
valavond

een

je lacht
je thee wordt koud

twee

we zijn niets
tot we elkaar
betekenen

een

we zijn vele dingen

twee

ik ben niet
helemaal
naar hier
gekomen
of toch
niet echt

een

nee

het is waar

wat je zegt

we zijn niet

helemaal

naar hier

gekomen

of toch

niet echt

twee

wij zijn

gedeeltelijk

een

wij zijn

onvolledig

twee

we hebben

de dingen

achtergelaten

een

ze vertelden ons

wat we al wisten

twee

hier is iets

een

hier is iets